

Publicerad 2009-01-16 19:08 av Aurelio

Obs! Ingen rekommendation!!!

Ett självmords anatomi

Vilken diktare har aldrig tänkt på självmord?

Det ironiska är, att alla de som lyckades

dog allra minst,

då de just genom att helt frivilligt utplåna sig

blev desto mer odödliga,

då deras verk i mer än bara blod- och eldskrift

levde vidare och kvar som mera levande

än deras självförtärda liv.

Av alla ideal är skapandet det svåraste,

då kreativiteten kräver mer än någon människa kan ge,

då dess förverkligande alltid kräver mera.

Så kan konstnären i dödlighetens fjättrande begränsning

aldrig leva upp till vad hans ande kräver,

som alltid måste trotsa, utmana och krossa

alla materiella möjligheter och realiteter

och orsakar därigenom oundvikligt tragiskt

ett konfliktförhållande emellan kropp och själ.

De flesta som har varit inne på det här med självmord

och som överlevt har funnit något av ett nytt liv

som ett slags uppståndelse och pånyttfödelse

som ofta stimulerat dem till nya tag och kreativitet;

alltmedan andra, som ej kom tillbaka,

som Victoria Bendictsson, Karin Boye, ibland andra,

dock förverkligade sina odödliga jag

igenom själens segers kompromisslöshet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten